

Aleg. 322

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy wodociągowej dla m. Krakowa z dnia 12. sierpnia 1899 Nr. 94 Dz. u. kr.

Wysoki Sejmie!

Relacją z dnia 9. września 1907 L. 110.643/1906 odniósł się Prezydent m. Krakowa, imieniem gminy tego miasta, do Wydziału krajowego z prośbą o wyjednanie ustawy krajowej w przedmiocie zmiany §§. 7. i 9. ustawy wodociągowej dla stoł. król. m. Krakowa z dnia 12. sierpnia 1899 Nr. 94 Dz. u. kr.

Za potrzebą zmiany wymienionych postanowień przemawiają następujące okoliczności:

Według §. 7. ustawy wodociągowej, gmina m. Krakowa ma prawo za nadwyżkę wody, zużytej na potrzeby domowe, pobierać opłatę taryfową.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są w myśl §. 9. ustawy wodociągowej konsumenci. — Ponieważ jednak przypisywanie tej opłaty konsumentom było nie-
możliwe, więc w §. 31. przepisów wykonawczych do cytowanej ustawy, zatwierdzonych przez Wydział krajowy reskryptem z dnia 22. grudnia 1900 L. 86.432, obo-
wiązek opłaty rzeczzonej należytości nałożono na właścicieli realności, jako tych, na
których żądanie zakład wodociągowy wody dostarcza. Ale §. 31. przepisów wykona-
wczych jest sprzeczny z §. 9. ustawy wodociągowej i zdarzyło się już, że c. k. Try-
bunał administracyjny z powodu tej sprzeczności uchylił w jednym wypadku wy-
miar opłaty za nadwyżkę wody, zużytej na potrzeby domowe. — Ponadto w §. 7.
ustawy wodociągowej nie powiedziano, do jakiej ilości pobór wody na potrzeby do-
mowe jest wolny od opłaty: owo maximum (50 litrów na głowę mieszkańca i dobę)
oznaczono znowu tylko w przepisach wykonawczych, a mianowicie w §. 23.

Wskutek tych braków uchwaliła Sekcja III. Rady miejskiej na posiedzeniu
z dnia 6. b. m. na podstawie upoważnienia pełnej Rady miejskiej z dnia 4. lipca
b. r. wniesić prośbę o zmianę ustawy wodociągowej w tym kierunku, aby wyraźnie
postanowiono:

1. w §. 7., że gmina m. Krakowa może pobierać opłaty według wydać się
mającej taryfy za używanie wody do celów gospodarstwa domowego, przewyższa-
jące 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę;

2. zaś w §. 9., że opłaty za używanie wody w sposób określony w §. 7.
ponosić mają lokatorowie względnie używający wody, że jednak za te opłaty od-

powiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Uznając słuszność powyższych motywów, Wydział krajowy wnosi:

*/. Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony */. projekt ustawy.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Ustawa

z dnia w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy wodociągowej dla stoł. król. miasta Krakowa z 12 sierpnia 1899 Nr. 94 Dz. u. kr.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§. 7. i 9. ustawy z 12. sierpnia 1899 Nr. 94 Dz. u. kr. znosi się w ich dotychczasowem brzmieniu, a natomiast mają one opiewać:

§. 7.

Za zużywanie wody:

a) do celów gospodarstwa domowego t. j. do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli i t. p., przewyższające 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę;

b) na cele przemysłowe, jak do fabryk, zajazdów, hoteli, łaźni, kawiarni, dla zakładów dorożkarskich, do pojenia koni pociągowych w przedsiębiorstwach przemysłowych i fabrycznych i t. p.;

c) na cele zbytkowe, jak do ogrodów, wodotrysków, do pojenia koni pojazdowych i zbytkowych i t. p.; wreszcie

d) za zużywanie wody w tych budynkach, do których §. 6. się nie stosuje, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, dworcach kolejowych i t. p.

może gmina miasta Krakowa pobierać opłaty według wydać się mającej taryfy.

§. 9.

Podatek gminny (§. 6.) i opłaty za zużywanie wody (§. 7.) ponosić mają lokatorowie względnie używający wody.

Za podatek gminny tudzież za opłaty za wodę użytą w gospodarstwie domowem ponad przepisaną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę (§. 7. a) odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów.

Oplaty za używanie wody na cele wymienione w §. 7. b), c), d) ściągane będą wprost od tych, na których żądanie lub zgłoszenie zakład wodociagowy miejski wody lub urządzeń wodociagowych dostarcza.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
